

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Buzichevici Kazimir, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Buzichevici Kazimir împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord”, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” privind anularea avizului de plată și obligarea de a nu expedia în viitor alte avize de plată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 6 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, casată hotărârea Judecătoria Bălți din 28 aprilie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 21 decembrie 2015, Buzichevici Kazimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” privind anularea avizului de plată și obligarea de a nu expedia în viitor alte avize de plată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 9 octombrie 2015 în adresa sa pârâtul a expediat o reclamație prin care a solicitat achitarea plății pentru energia termică furnizată în perioada octombrie 2014 - 14 aprilie 2015 în sumă de 1 989,06 lei.

Menționează că imobilul situat în mun. Bălți, str. Independenței 39 îi aparține, însă îl transmite în arendă agenților economici și are statut comercial.

Afirmă că imobilul este situat la primul etaj din blocul locativ cu cinci etaje, iar rețelele de energie termică nu sunt amplasate în imobil și nici nu au fost instalate, deoarece în baza proiectelor de căldură autonomă acestea sunt încălzite în mod individual și asigură temperatura în încăperi pe bază de gaze naturale.

Invocă că careva tangențe cu rețelele sau țevile SA „Cet-Nord” încăperile date nu au și nu folosesc energie termică de la furnizorul central, iar în cazul de față nu este nici o hotărâre de judecată ce ar obliga proprietarii imobilelor să încheie contracte de prestare a serviciilor comunale.

Consideră că dat fiind faptul că lipsesc temeiurile legale pentru obligarea de a achita plățile pentru servicii comunale, avizul de plată este ilegal și urmează a fi anulat, fără a mai fi emis și în viitor.

Susține că între părți nu este încheiat un contract, din care motiv reclamantul nu are statut de consumator și nici temeiuri legale de a solicita plăți pentru energia termică nu sunt.

Solicită anularea avizului de plată nr. 12 din 20 august 2015 pentru perioada octombrie 2014 - 14 aprilie 2015 în sumă de 1 989,06 lei și obligarea de a nu elibera și expedia în viitor alte avize de plată de acest gen.

Prin încheierea Judecătorei Bălți din 17 martie 2016 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți”.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 28 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulat avizul de plată nr. 12 din 20 august 2015 pentru perioada octombrie 2014 - 14 aprilie 2015 cu suma de 1 989,06 lei pe numele lui Buzichevici Kazimir pe imobilul situat în mun. Bălți, str. Independenței 39. A fost respinsă cerința cu privire la obligarea SA „Cet-Nord” de a nu expedia în viitor alte avize de plată, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 6 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de SA „Cet-Nord”, casată hotărârea Judecătorei Bălți din 28 aprilie 2016, și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La data de 4 septembrie 2017, Buzichevici Kazimir, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 6 iunie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este pasibilă casării, or instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Invocă că potrivit pct. 9 a Hotărârii Guvernului nr. 434 din 9 aprilie 1998 se stabilește că furnizarea energiei termice se face numai în bază de contract încheiat între furnizor și consumator, între producător și distribuitor, precum și între consumator și subconsumator, ale cărui prevederi trebuie respectate.

Astfel, consideră că obligația de a achita 5% pentru energie termică ar putea fi invocată de pârât numai dacă între furnizor și consumator ar fi fost încheiat un contract sau alt act juridic.

Susține că prin faptul că statul, în persoana agentului economic cu capital de stat 100 % obligă proprietarul să plătească un serviciu care nu este prestat, în interesul furnizorului SA „Cet-Nord”, se încalcă flagrant marja de manevrare în reglementarea folosinței bunurilor.

Reiterează că solicitarea de a achita plăți pentru un serviciu neacordat este o încălcare a principiului unui just echilibru între exigențele de interes general și imperativele de apărare a dreptului la proprietate, deoarece ingerințele în atingerea dreptului de proprietate pot fi admise de stat numai prin lege.

Totodată mai menționează că pârâtul nu a prezentat careva dovezi de prestare a serviciilor și nici date de contoare verificate metrologic conform cerințelor prescrise.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că, din materialele cauzei se atestă cu certitudine că Buzichevici Kazimir a recepționat copia deciziei Curții de Apel Bălți din 6 iunie 2017 la 18 iulie 2017 (f. d. 1, iar reprezentantul reclamantului, avocatul Procopciuc Angela a recepționat-o la data de 11 iulie 2017, fapte confirmate prin avizurile de recepție anexate la materialele cauzei (f.d f.d 151,153)

Astfel, recursul declarat de Buzichevici Kazimir, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela la 4 septembrie 2017, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La data de 29 septembrie 2017, în adresa intimațiilor, SA „Cet-Nord”, ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți” a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă în termenul stabilit intimației nu și-au exercitat dreptul procesual și nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Buzichevici Kazimir, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Buzichevici Kazimir, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Buzichevici Kazimir, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Buzichevici Kazimir, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva